

κράτει

κράτει, ρ. [προστακτ. του ρ. κρατώ]. **1.** σταμάτα: «κράτει μισό λεπτό στο περίπτερο να πάρω τσιγάρα». **2α.** ως επιφών. **κράτει!** προσταγή σε οδηγό αυτοκινήτου ή άλλου τροχοφόρου να σταματήσει, συνήθως στην περίπτωση που τον καθοδηγούμε πώς να παρκάρει ή σε κάποιον άλλον ελιγμό· βλ. και φρ. *κράτει οι μηχανές*. **β.** πάψε να μιλάς: «κράτει, ρε παιδάκι μου, να σου πω κι εγώ αυτό που θέλω!». Συνών. *βάστα!* (13β, γ) / *οπ!* (6) / *όπα!* (5) / *στοπ!* (3β, γ) / *φέρμα!* (α, β).

- *κάνω κράτει*, δείχνω εγκράτεια, συγκρατιέμαι: «κάνε κράτει, ρε παιδάκι μου, πολύ πίνεις!». (Λαϊκό τραγούδι: για σταθείτε, ρε σεις μάγκες, **κάντε κράτει** ρε παιδιά, δεν αξίζει μια χαμούρα για δυο μάγκες του ντουνια).

- *κράτει οι μηχανές*, (στη ναυτική γλώσσα) πρόσταγμα να σταματήσουν να δουλεύουν οι μηχανές του πλοίου. Πρβλ.: *μην κάνεις κράτει φορτηγό, έξω ποτέ μου δεν θα βγω*. (Λαϊκό τραγούδι).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας